

ἀκόμη ζωντανός, ὥς ἐάν ἔπαλλον οἱ παλμοὶ τῆς ζωῆς ἐκεῖ ὅπου ἐπικρατεῖ ἡ ἀκίνησία τοῦ θανάτου καὶ ἡ νεκρική σιγή.

Εὐρέθησai μεταξύ ἄλλων πέντε σκελετοὶ σφιγκτὰ ἠνωμένοι εἰς τραγικὸν ἐναγκαλισμὸν.

Εἰς ἄλλην περίστασιν θὰ ἐχωρίζοντο καὶ θὰ μετεφέροντο ἕκαστος εἰς ἰδιαιτέραν αἴθουσαν τοῦ Μουσείου. Τώρα θὰ μένουν ἠνωμένοι ἐκεῖ ὅπου εὐρέθησαν μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι θὰ καλυφθοῦν μὲ ὑάλινον σκέπασμα, τὸ ὁποῖον ὥς διαφανὴς τάφος, θὰ ἐπιτρέπη εἰς τοὺς μεταγενεστέρους νὰ λαμβάνουν μίαν ἰδεάν τῶν ἀπεγνωσμένων προσπαθειῶν, τὰς ὁποίας κατέβαλλον οἱ κάτοικοι τῆς Πομπηίας διὰ νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὴν μαίαν τοῦ πυρίνου ποταμοῦ, ὅστις εἶχεν ἐξορμήσει ἐκ τοῦ Βεζουβίου μαρινώδης.

Καὶ οὕτω νέος ὀνερωδῆς κόσμος θὰ ἀναστηθῇ ὁλόκληρος.

Ἐγένετο δὲ καὶ μία ἀποκάλυψις ἐκ τινος ἐπιγραφῆς. Ὅτι ὑπῆρχον γυναῖκες ψηφιοθηροῦσαι.

★

Εὐρέθησαν μεταξύ ἄλλων καὶ οἰκίαι μὲ ἐξώστας σωζομένους ἀκεραίους εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς μέγαρον τοῦ εὐπατρίδου Φέρμο μὲ τοὺς κίονάς του, τὰ ἀνάγλυφά του μὲ τὰ ἀλαβάστρινά του τεχνουργήματα. Εἰς τὸ εὐρὺ ἐστιατόριον τοῦ εὐρέθη καὶ ἡ τέφρα ἀκόμη ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, ὑπεράνω δὲ τοῦ βωμοῦ προβάλλει μία ὠραία παράστασις τοῦ δωδεκαθέου.

Τὸ περιεργότερον ὅμως εἶνε ὅτι εἰς πύλιν ταφείσαν ὑπὸ τὴν λάβαν τῷ 79 π. Χ. εὐρέθη καὶ μπάρ, ἐξόχως νεωτεριστικὸν μάλιστα. Οὐδὲν λοιπὸν καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον. Ἐγνώσθη δὲ καὶ ἡ ἱστορία του. Κατ' ἀρχὰς δὲν ἦτο ἡ πενιχρὸν καπηλεῖον, ὅπου δὲν ἐπωλεῖτο ἡ μόνον ξανθὸς οἶνος τῶν παρὰ τὸν Βεζούβιον εὐφώρων ἀμπελών. Κατόπιν ὅμως τὸ ἡγόρασε μία ἑταιρία διαλάμψασα κατὰ τὴν νεότητά αὐτῆς καὶ τὸ ἡῦρνευεν ἀγοράσασα καὶ τὸ παραπλευρῶς κατάστημα ὑποδημάτων. Ἡ ἑταιρία αὕτη, ἥτις ὠνομάζετο Σεμπρωνία, διωργάνου ἄλλοτε μυθώδους πολυτελείας ἐορτάς. Τριῆρεις ἀνθοστόλιστοι καὶ μὲ ἐπιστεγάσματα ἐκ πορφύρας ἐδέχοντο εἰς τὸν κόλπον τῆς Νεαπόλεως τοὺς ἐπιφανεῖς προσκεκλημένους τῆς, τοὺς ὁποίους ἐκλεκτοὶ μουσικοὶ καὶ αἰοδοὶ διεσκέδαζον.

Ἡ Σεμπρωνία ἠράσθη κατόπιν ἐμμανῶς Αἰγυπτιοῦ αὐλητοῦ καὶ ἔφυγε μετ' αὐτοῦ ὅπως ἡ Σιμαί μὲ τὸν Ἀθίγγανον βιολιστὴν. Βραδύτερον ἐγνώρισεν Ἑλληνα, ἀριστοτέχνην περὶ τὴν μαγειρικὴν καὶ τὴν ζαχαροπλαστικὴν, τὸν ὁποῖον καὶ συνεζεύχθη. Ἐπανάκαμψεν εἰς Πομπηίαν καὶ χάρις εἰς τὴν τέχνην τοῦ συζύγου τῆς, διωργάνωσε τὸ ἀγορασθὲν καπηλεῖον εἰς κέντρον τοῦ συρμοῦ, εἰς κέντρον ἀριστοκρατικόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐσύχναζεν ἡ χρυσὴ νεολαία.

Εἰς τὸ μπάρ τῆς Σεμπρωνίας, τὸ ὁποῖον διεκοσμήθη καὶ ἐξωραίσθη, τὸν λιτὸν οἶνον ἀντικατέστησε ποικιλία ποτῶν, τὰ ὁποῖα ὁ σύζυγός τῆς εἶχε τὴν τέχνην καὶ νὰ παγώνῃ κατὰ τὴν θερινὴν ἐποχὴν τὰ ποτὰ εὐρέθησαν εἰς παρατεταγμένα κρυστάλλινα σκεύη. Εὐρέθη εἰς τὰ ἐνδότερα καὶ λέβης μὲ ὕδωρ καθαρώτατον—ὕδωρ

2,000 ἐτῶν—τοῦ ὁποῖου ἑκάστη σταγὼν θὰ ἔχῃ ἀξίαν ἀδάμαντος, λέγει Εὐρωπαϊκὸν φύλλον. Εἰς τὸ κατάστημα τῆς Σεμπρωνίας παρεσκευάζοντο οἱ ἐκλεκτοὶ μεζέδες καὶ ἐξαιρετὰ προϊόντα ζαχαροπλαστικῆς. Δὲν ἐλείπον δὲ καὶ τὰ στρείδια χωρὶς νὰ συζητοῦν τότε ἂν μεταδίδουν τὸ μικρόβιον τοῦ τυφου. Εἰς τὸ ἑκταφέν κατάστημα εὐρέθη ἀκόμη καὶ τὸ ταμεῖον, ἐξ ἐλεφαντοστοῦ, μὲ ἀργυρὰ ἐντὸς αὐτοῦ κερμάτια.

Τὴν παραμονὴν τῆς καταστροφῆς οἱ συνελθόντες εἰς τὸ κέντρον τοῦτο συνεζήτουν περὶ τῆς μεγάλης ἐκδρομῆς, ἣν ἐμελλον νὰ ἐπιχειρήσουν τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Σεμπρωνίας εἰς Ρώμην χάριν τῶν ἐγκαίνιων τοῦ κολοσσαίου ἀμφιθεάτρου τοῦ κτισθέντος ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Οὐεσπασιανοῦ. Αἱ ἐορταὶ τῶν ἐγκαίνιων ἔμελλον νὰ διαρκέσουν ἐπὶ μῆνα, μεγάλη δὲ θηριομαχία ἤθελεν ἐκτυλιχθῆ. Ὁ κόλπος τῆς Νεαπόλεως ἀντήχει ἀπὸ τοὺς βρυχηθμοὺς τῶν θηρίων τὰ ὁποῖα εἶχον μεταφέρῃ διάφορα σκάφη διὰ τὴν αἰωνίαν πόλιν.

Ἡ νεολαία τῆς Πομπηίας ἀνέμενε ἀνυπομόνως τὴν ἐπιούσαν διὰ τὴν ἐκκίνησιν τῆς ἐκδρομῆς. Ἀλλὰ ὅμως βουλαὶ ἀνθρώπων καὶ ἄλλα Βεζούβιος κενεῖ.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀρχαιοτήτων ἀνεκαλύφθησαν ἤδη διὰ τῶν ἀνασκαφῶν δώδεκα θεότητες τοῦ Ὀλύμπου καὶ πλείστα ἄλλα ἀντικείμενα ἀξία τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἀρχαιολόγων.

Τὰς ἀνασκαφὰς ἐνεργεῖ ὁ Ἰταλὸς καθηγητὴς κ. Σπινάντζτολα. Ἡ ἐργασία του εἶνε σπουδαιότητα, δεδομένου ὅτι τὰ δύο πέμπτα τῆς πόλεως εἶνε τεθαμένα.

ΣΚΑΡΑΒΑΙΟΙ

Λ Ε.—

I

Μὲ τὴν ἀτλαζωτῇ, γαλάζια σου κορδέλλα στὰ μαλλιά,
Σὲ εἶδα σὺν ἡρθεσ πεταχτῇ, γεμάτῃ περιφάνια,
Καὶ σοῦπα ποθοσφίγοντας τρελλὰ στὴν ἀγκαλιά,
Οἱ οὐρανοὶ κατέβηκαν ἕως Σέ, ἡ Σὺ ἀνέβης ὥς τὰ οὐ-
[ράνια;

II

Μπρὸς τὸν καθρέφτη Σου ἤρουναι κι' ἔφτιανες τὰ μαλ-
[λιά Σου,
Καὶ γὼ κοντὰ σου ἐπέρασα, δίχως καμμιὰ ὑποψία
Μὰ Σὺ ποῦ μέσ' ἀπ' τὸ γυαλὶ μ' εἶδες σὺν ὀπτασία,
Ἐσκυψες καὶ μ' ἀπὶθωσες τὰ πειὸ τρελλὰ φιλιὰ Σου...

III

Σὺν ἐννοιωσες πῶς θαμβικά, ὠραία μου, Σὲ κυτιοῦσα,
Ἐσκέφθηκες τὴ θέσι σου μπροστά μου νὰ κρατήσης
Κι' ἐπέρασες — τί σοβαρὴ καὶ χαμηλοθωροῦσα! —
Κι' ὅμως δὲν τὸ κατώρθωσες πίσω νὰ μὴ γυρίσης...

ΙΟΥΛΙΟΣ ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ